

مرز دموکرات‌ها و جمهوری خواهان در سیاست‌ورزی

این روزها که بحث انتخابات آمریکا داغ است، دوباره احزاب «جمهوری خواه» و «دمکرات» بیش از هر چیزی جلب توجه می‌کنند؛ دو حزب قدرتمند ایالات متحده که به لطف کاریکاتور مشهور توماس نست به نمادهای الاغ و فیل مزین شدند!

دیدگاهی که بین عده‌ای از مردم وجود دارد حاکی از یک برداشت سطحی از این مسئله است؛ آنها تصور می‌کنند که تفاوت بزرگی میان تفکرات، اعتقادات و راه‌حل‌های این دو حزب وجود دارد اما بررسی مختصری از تاریخچه تشکیل آمریکا، نشان دهنده این است که متفاوت دانستن الاغ و فیل در اهداف اشتباهی بزرگ است.

انگلستان قرن ۱۶ کنسوری تقریباً یکدست و بدون تنوع قومی و دینی بود (یعنی مردمی خالص) و فرصت برای زندگی بهتر در «سرزمین جدید» یعنی آمریکا، بخشی از این مردم را برای مهاجرت به آنجا ترغیب می‌کرد. اغلب کسانی که درآمد کمتری داشتند و به دنبال آزادی‌های دینی بیشتری بودند راهی سرزمین جدید می‌شدند.

اواخر قرن هجدهم بود که نسوادگان مهاجران بریتانیایی تصمیم به استقلال گرفتند؛ بعد از مستقل شدن ایالت‌ها از بریتانیا، مسئله اصلی این بود که بالاخره آنها قرار است یک کشور واحد تشکیل بدهند و یا مجموعه‌ای از ایالت‌های مستقل؟ پس از حدود ۱۴ سال بحث و کشمکش بین ایالت‌ها بالاخره طرفداران

وحدت بین ایالت‌ها پیروز شدند. بر اساس قانون اساسی جدید قرار بر این شد که نظامی به نام «فدرال» حاکم بر آمریکا شود؛ نظامی که در عین احترام به آزادی و استقلال نسبی ایالت‌ها، آنها را در مسائل کلان و خارجی مطیع امر حکومت مرکزی می‌کرد. سپس، دو جریان عمده در کشور به وجود آمد:

فدرالیست‌ها که طرفدار قدرت بیشتر دولت مرکزی بودند و ضدفدرالیست‌ها که طرفدار استقلال بیشتر ایالت‌ها بودند. پس از مدتی احزاب فدرالیست از هم پاشیدند و ضدفدرالیست‌ها باقی ماندند. و به دو گروه تقسیم شدند: دمکرات‌ها، جمهوری خواه‌ها. این دو حزب به ظاهر متفاوت، در بیشترین حد ممکن از لحاظ ایدئولوژی، دین، فرهنگ، جهان بینی و... به همدیگر نزدیکند، زیرا حاصل چند مرحله خالص سازی هستند. هر دو طرفدار سرمایه‌داری، جدایی دین از سیاست، استثمار و استعمار کشورها،

مقابله با کمونیسم، سرکوب اسلامگراها و... هستند. نه تنها اختلاف ایدئولوژیک و اعتقادی میان آنها وجود ندارد بلکه حتی اختلافشان در اداره کشور نیز جزئی است. دعوی فیل و الاغ در داستان آمریکا یک مرزها ندارد. حداقل تا جایی که به ما مربوط می‌شود، برای دشمنی با ایران، دمکرات‌ها همانقدر حریص هستند که جمهوری خواهان.

نگاه

درباره خاستگاه ۲ حزب اصلی آمریکا، تشابه‌ها و تفاوت‌های آنها

دیرینه‌شناسی جمهوری خواهان و دمکرات‌ها

دو حزب جمهوری خواه و دمکرات آمریکا، قوی‌ترین احزاب آمریکا به شمار می‌آیند. گرچه احزاب دیگری هم در اکوسیستم سیاسی این کشور مشغول کنشگری هستند، اما هیچ کدام از آنها تاکنون به اندازه جمهوری خواهان و دمکرات‌ها بر ارکان فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و... اثرگذار نبوده‌اند. دلایل مختلفی برای این اتفاق وجود دارد که مهم‌ترین آنها عبارت است از برخورداری از منابع مالی فراوان، حمایت

نمادهای ۲ حزب اصلی ایالات متحده

در هر دوره انتخاباتی آمریکا، تصاویری از الاغ‌ها و فیل‌ها در کاریکاتورهای سیاسی، فروش دکمه‌های بزرگی که عکس این ۲ حیوان روی آن نقش بسته، ایموچی‌ها و مدهای انتخاباتی رواج پیدا می‌کند. ۲ حیوان، اولی نماد حزب دمکرات و دومی نماد حزب جمهوری خواه، پایه‌های اصلی فرهنگ بصری سیاسی در آمریکاست؛ به همان اندازه که باواتونل یا عموسام به نماد کریسمس و حاکمیت آمریکا تبدیل شده‌اند. با این حال، نه تنها غیر آمریکایی‌ها، بلکه بیشتر آمریکایی‌ها از اینکه بدانند هر دو نماد سیاسی (و همچنین باواتونل و عمو سام) توسط یک کاریکاتورست رایج شده‌اند، شگفت زده خواهند شد.

از چه زمانی دمکرات‌ها رنگ‌آبی و جمهوری خواهان رنگ قرمز را انتخاب کرده‌اند؟

در مناظره تلویزیونی انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۰ و در جریان رقابت «ال گور» دمکرات با «جورج دبلیو بوش» جمهوری خواه، ایالت‌ها را قرمز یا آبی روی نقشه نشان دادند تا پیش از سال ۲۰۰۰ هر حزبی رنگی دلخواه را انتخاب می‌کرد.

۱۹

فیل

رئیس جمهور
از آبراهام لینکلن تا دونالد ترامپ

از چه زمانی دمکرات‌ها رنگ‌آبی و جمهوری خواهان رنگ قرمز را انتخاب کرده‌اند؟

در مناظره تلویزیونی انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۰ و در جریان رقابت «ال گور» دمکرات با «جورج دبلیو بوش» جمهوری خواه، ایالت‌ها را قرمز یا آبی روی نقشه نشان دادند تا پیش از سال ۲۰۰۰ هر حزبی رنگی دلخواه را انتخاب می‌کرد.

نماد حزب جمهوری خواه

- در اوج جنگ‌های داخلی آمریکا، فیل از نگاه سربازان، سمبل نبرد و مبارزه بود.
- به شکل بسیار محدودی در پوست‌رهای حزب جمهوری خواه از تصویر فیل استفاده شد.
- فیل در دهه هفتم قرن ۱۹ به نماد رسمی حزب جمهوری خواه تبدیل شد.
- دمکرات‌ها از فیل به عنوان نماد بی‌عرضگی، غرور بی‌جا و آشفستگی یاد می‌کنند.

نقش یک کاریکاتورست در نمادسازی ۲ حزب اصلی آمریکا

«توماس نست» کاریکاتورست کاریکاتورهای سیاسی در سال ۱۸۷۹ تصویر «اندرو جکسون» (بنیانگذار حزب دمکرات) را به همراه الاغ در هفته‌نامه «هارپر» منتشر کرد.

این کاریکاتور باعث شد تا الاغ به عنوان سمبل شناخته شده حزب دمکرات مطرح شود. «توماس نست» همچنین در این کاریکاتور حزب جمهوری خواه را با نماد فیل به تصویر کشید و باعث شد تبدیل به نماد برای جمهوری خواهان شود. معرفی هر حزب با نماد فیل یا الاغ کمک زیادی به رأی دهندگان برای انتخاب نامزد مورد نظرشان می‌کرد، چون در اوایل قرن بیستم، بسیاری از آنها بی‌سواد بودند.

تفاوت‌های ۲ حزب دمکرات و جمهوری خواه

جمهوری خواهان

- سیاست داخلی:**
- عدم اعتقاد به مداخله دولت در اقتصاد
 - طرفداری از کاهش مالیات
 - حامی چابک‌سازی و کوچک‌سازی دولت
- مسائل فردی:**
- پایبند به سنت‌ها
 - اعتقاد به دین و مذهب
 - مخالفت شدید با ازدواج همجنسگرایان
 - مخالفت با سقط جنین

سیاست خارجی:

- تأکید بر افزایش بودجه نظامی و قدرتمند کردن ارتش
- باور به تهاجمی بودن سیاست خارجی
- تأکید بر برخورد شدید با کشورهای مزاحم منافع آمریکا
- حامی گسترش روابط دوستانه با رژیم موقت صهیونیستی
- قائل نبودن حق برای فلسطینی‌ها
- اعمال سیاست‌های بسیار سختگیرانه در قبال مهاجران

شباهت‌های

۲ حزب دمکرات و جمهوری خواه

- سازمان یافتگی و انسجام بالا
- تأسیس دفاتر نمایندگی در همه ایالت‌ها
- ثروتمند و برخوردار از منابع مالی حامیان
- جلب حمایت اکثریت مردم
- درج نام نامزدهای ۲ حزب در برگه رأی تمام ایالت‌ها
- رقابت با احزاب غیر اصلی برای جلب آرای حامیان آنها

اولین نمادسازی

این کاریکاتور سیاسی «توماس نست» که از نسخه سال ۱۸۷۹ هفته‌نامه هارپر استخراج شده، نخستین استفاده از فیل و الاغ برای نمادسازی احزاب جمهوری خواه و دمکرات بود.

دمکرات‌ها

- سیاست داخلی:**
- اعتقاد به لیبرالیسم مدرن
 - باور به دخالت دولت در مسائل کلان اقتصادی برای برقراری عدالت اجتماعی
 - تأکید بر اخذ مالیات بیشتر از ثروتمندان
 - طرفدار بزرگ‌تر شدن دولت
 - حامی افزایش خدمات دولتی عمومی

مسائل فردی:

- طرفدار آزادی کامل در تمام حوزه‌ها
- قائل به آزادی فعالیت منحران جنسی
- حمایت تمام‌قد از سقط جنین
- مخالفت با مجازات اعدام

سیاست خارجی:

- باور به حل مشکلات بین‌المللی از مسیر دیپلماتی
- اعتقاد به تعامل با سایر کشورها
- استفاده کمتر از روش‌های نظامی
- علاقه‌مند به حفظ سیطره آمریکا بر جهان
- پیگیری سیاست کاهش تنش بین ایالات متحده و سایر کشورها
- اعمال سختگیری کمتر نسبت به مهاجران

۱۶

رئیس جمهور

از اندرو جانسون تا جو بایدن

نماد حزب دمکرات

■ در سال ۱۸۲۸، «اندرو جکسون» از حزب دمکرات نامزد انتخابات

ریاست جمهوری در آمریکا شد.

■ مخالفانش به دلیل عقاید پوپولیستی او مبنی بر اینکه «بگذارید مردم

حکومت کنند»، به وی لقب «جک (jackass)» یا «جک الاغ» دادند.

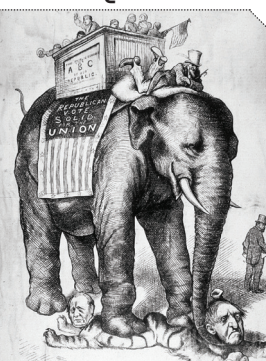
■ جکسون از این لقب خوشش آمد و با این عقیده که الاغ نماد عزم، راسخ، هوش و

شجاعت است، از این نماد در پوست‌رهای تبلیغاتی خود استفاده کرد.

■ دمکرات‌ها از الاغ به عنوان نماد هوش و شجاعت یاد و به آن افتخار می‌کنند.

■ جمهوری خواهان، الاغ را نماد حماقت و

یک‌دندگی می‌دانند.

عموسام فیل سوار

در این کاریکاتور که «توماس نست» در سال ۱۸۷۶ به تصویر کشیده، جمهوری خواهان سوار بر فیلی هستند که فیل سوار «عمو سام» است و حزب دمکرات در هیبت یک ببر ۲ سوار، زیر پای فیل لگدمال شده است.

عبور احزاب آمریکا از هر حله

در طول ۲۰۰ سال گذشته، مناسبات حزبی ۵ مرحله مشخص را پشت سر گذاشته که هر یک از ویژگی‌های خاصی برخوردار هستند.

دوره اول:

نخستین سیستم حزبی ۱۸۲۴-۱۷۹۶ اختلاف دیدگاه جان هامپلتون و توماس جفرسون، ۲ عضو دولت جورج واشینگتن، منجر به شکل‌گیری ۲ حزب اصلی ایالات متحده شد. هامپلتون از تقویت دولت مرکزی و فدرالیسم حمایت می‌کرد، در حالی که جفرسون بر حقوق شهروندان و جلوگیری از دولت مطلقه تأکید داشت این تضاد پایه‌گذار حزب جمهوری خواهان دمکرات شد که بعدها به حزب دمکرات کنونی تبدیل شد.

دوره دوم:

جکسون و دمکرات‌ها ۱۸۵۶-۱۸۲۸ در سال ۱۸۲۸، اندرو جکسون با ایجاد انشعاب در حزب جمهوری خواهان دمکرات، حزب دمکرات را تأسیس کرد و به یکی از دو نیروی اصلی سیاسی ایالات متحده تبدیل شد. در مقابل، فدرالیست‌های سابق، حزبی محافظه‌کار به نام حزب ویگ تشکیل دادند.

دوره سوم:

دوران ۲ حزب جمهوری خواه ۱۹۲۸-۱۸۶

اختلافات میان ایالت‌های شمالی و جنوبی در قرن نوزدهم، به ویژه حول موضوع برده‌داری، به جنگ داخلی (۱۸۶۱-۱۸۶۵) منجر شد. آبراهام لینکلن به عنوان مخالف سرسخت برده‌داری، با پیروزی در انتخابات ۱۸۶۰ نماینده تغییرات عمده‌ای در کشور شد. پیروزی شمال بر کنفدراسیون جنوب به پایان برده‌داری و تسلط جمهوری خواهان بر صحنه سیاسی انجامید. در اواخر قرن نوزدهم، حزب جمهوری خواه با ظهور رهبران جدیدی مانند ویلیام مک کینلی، به مسائل طبقه کارگر و مهاجرین توجه بیشتری کرد.

دوره چهارم:

احزاب بزرگ نبودند ۱۹۶۴-۱۹۳۲ بحران بزرگ اقتصادی و سقوط سرسام آور بازار سهام در سال ۱۹۲۹، هنگامی آغاز شد که هربرت هوفر، یک جمهوری خواه مخالف دخالت دولت در اقتصاد، در کاخ سفید حضور داشت. وی معتقد بود که دولت حق ندارد برای حل بحران در اقتصاد دخالت کند در حالی که دموکرات‌ها با فکر دخالت اقتصادی دولت، طرح‌های جدیدی را برای اقتصاد ارائه کردند.

دوره پنجم:

دوران تقسیم حکومت از ۱۹۶۸ تاکنون تا پیش از انتخابات ۱۹۶۸، همواره یک حزب بر کاخ سفید و کنگره حاکم بود اما در ۱۹۶۸، جمهوری خواهان در حالی ریاست جمهوری را بردند که دمکرات‌ها اکثریت کنگره را داشتند. از آن زمان، تقسیم قدرت میان دو حزب شکل گرفت؛ جمهوری خواهان عمدتاً ریاست جمهوری و دمکرات‌ها کنگره را در دست داشتند. در ۴ دهه بعد، تنها ۶ سال هر دو نهاد تحت کنترل یک حزب بودند. این دوره با اختلافات عمیق میان رؤسای جمهور و کنگره همراه بود.